

ת"פ 9031/11/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 9031-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל פלוני
-----------------	--	----------------------

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות שביצע באשתו לשעבר (להלן: המתלוננת).
2. במסגרת האישום הראשון הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג, היזק לרכוש ואיומים. נקבע כי ביום 22.7.21 סטר הנאשמת למתלוננת, אחז בידה וחנק אותה, הכה בחוזקה בראשה ובחזה, השליך לעברה כוס פלסטיק שפגעה בראשה ושבר את משקפיה. בנוסף נקבע כי הנאשם אחז במגהץ ואמר למתלוננת "אני אשרוף לך את הפנים".
3. במסגרת האישום השני הורשע הנאשם בעבירת איומים, על כך שביום 24.7.21 הניף הנאשם לכיוון המתלוננת סכין מטבח ואמר לה "כלבה". על כך - מיוחסת לנאשם עבירת איומים נוספת (סעיף 192 לחוק).
4. המאשימה עמדה על חומרת העבירות ובהתבסס על פסיקה עתרה לקביעת מתחם ענישה של 18 עד 36 חודשי מאסר. בתוך מתחם הענישה התבקשתי לגזור על הנאשם 20 חודשי מאסר בשים לב לעברו הנקי, ומנגד לכך שניהל משפט ולא קיבל אחריות לביצוע העבירות.
5. ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, וטען כי מדובר באירועי אלימות ברף חומרה נמוך יחסית. הסניגור ביקש להסתפק במאסר מותנה. הנאשם עצמו ביקש מבית המשפט להתחשב בו ובקשייו.
6. לישיבת הטיעונים לעונש התייצבה המתלוננת, שפרודה מן הנאשם מזה זמן רב. המתלוננת מסרה כי היא סולחת לנאשם, כי יחסיהם כיום טובים, וביקשה בבכי שבית המשפט יתחשב בו ויקל עימו.
7. לקראת המועד שנקבע לשימוע גזר הדין ביקש הסניגור להשלים הטיעון לעונש בשל שינוי חריף בנסיבותיו האישיות של הנאשם. נעתרתי לבקשה וקיימתי דיון כאמור. בדיון התברר כי בנו הפעוט של הנאשם כבן שנתיים אובחן כחולה במחלה ממארת (נירובלסטומה), הוטס עם אימו לישראל ונתון באשפוז ובטיפולים רפואיים קשים, לרבות טיפול כימותרפי. הנאשם חזר וביקש, לאור התפתחות זו, להימנע משליחתו למאסר.

דיון והכרעה

8. בית המשפט העליון חזר ושנה כי בעבירות אלימות המתבצעות בתוך התא המשפחתי גלומה חומרה מיוחדת הראויה לתגובה עונשית הולמת. כך למשל ציין כבוד השופט אלרון באחת הפרשות כי: "**עבירות אלימות נגד בן**

עמוד 1

זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלמות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג" (רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.4.19).

9. הנאשם פגע בשלמות גופה של המתלוננת, באוטונומיה שלה, בשלוות נפשה ובביטחונה בין כתלי ביתה ונוכח טיב מעשיו נראה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממשיה. במיוחד אמורים הדברים באישום הראשון, שכלל חניקה, סטירה, שבירת משקפיים והשלכת חפץ, כשהדברים מלווים מאיומים חריפים. בנוסף, ברי כי לצד הנזק הפיזי פגעו מעשי הנאשם פגיעה נפשית ורגשית במתלוננת. הכאב, העלבון וההשפלה שהיו מנת חלקה של המתלוננת ניכרו היטב על פניה כאשר העידה בפניו. באישום השני גלומה חומרה בכך שהנאשם השמיע את דברי האיום כשהוא אוחז בסכין.

10. מדיניות הענישה בעבירות אלימות המתבצעות בתוך התא המשפחתי מחמירה, וכוללת משרעת רחבה של עונשים בהתאם לחומרת התקיפה ויתר נסיבות העניין. בקביעת מתחם הענישה הנחיתי עצמי על פי פסקי הדין הבאים של בית המשפט העליון - בכולם נדונו מקרים שכללו עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה, ובחלקם מעשי הנאשמים היו חמורים ממעשי הנאשם שבפניו: רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.1.21); רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.03.20); רע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.03.19); רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.10.18); רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.05.16);

11. לאור האמור מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם שבפניו נע בין 8 חודשי מאסר שניתן במקרים מתאימים לרצות בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

12. הנאשם כפר באשמה, לא נטל אחריות על מעשיו, ולא הוכן בעניינו תסקיר. מנגד מדובר באדם לא צעיר, ללא עבר פלילי, שניהל אורח חיים נורמטיבי, נפרד מן המתלוננת, והוא המפרנס והמטפל העיקרי של אמו ואחיו החולים.

13. בנסיבות רגילות נתונים אלה היו מביאים לגזירת הדין בחלק התחתון של המתחם, אך לא ברף התחתון עצמו. דא עקא והשלמת הטיעונים לעונש שינתה באופן חריף את מאזן השיקולים. העובדה שבנו הפעוט של הנאשם הובהל ארצה לטיפולים במחלה ממארת ומסכנת חיים, הביאה אותי לכלל מסקנה שיש לסטות לקולא ממתחם הענישה. הנאשם תיאר את המצב הרפואי הקשה של בנו, את הטיפולים הקשים שהוא עובר ואת נטל הטיפול בו שנופל על האם (שאינה תושבת ישראל) ועל הנאשם עצמו כקרוב המשפחה היחיד בישראל. הנאשם סיפר בקול בוכים על הכאבים הקשים מהם סובל הפעוט. כפי שציין בסוף דבריו: "אני קיבלתי עונש מאלוהים, יותר מזה לא יכול להיות. אם עכשיו אני אלך אין מי שיטפל, אין, אין".

14. אזכיר כי הדין מאפשר במקרים חריגים לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם שלא מטעמי שיקום גרידא, ובכלל זה בשל מצב רפואי קשה (ע"פ 4456/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל, 29.12.15, וכן ר' לאחרונה יישום של כלל זה בע"פ 5703/22 בן ציון נ' מדינת ישראל, 9.11.22). הנסיבות בכללותן מצדיקות בעניינינו להשתחל דרך אותו "פתח צר" (כפי שהוגדר בעניין לופוליאנסקי הנ"ל), לחרוג ממתחם הענישה, ולהימנע מהתוצאה של כליאת הנאשם.

15. לחרוגה ממתחם הענישה בשל מצב רפואי קשה של בן משפחה של הנאשם, או בשל היות הנאשם מטפל עיקרי בקטין חולה או נזקק ר' ת"פ (מחוזי מרכז) 49005-11-20 מדינת ישראל נ' יעיש, 15.2.23 (פורסם בנבו), פסקה 21 לפסה"ד; ע"פ 2216/21 עשור נ' מדינת ישראל (19.12.21), פסקה 28 לפסה"ד; ע"פ

6162/21 אזיזוב נ' מדינת ישראל (9.3.22).

16. אוסיף לעניין זה את **עמדת המתלוננת** ותחינתה שלא להחמיר עם הנאשם. אלמלא בקשה זו ייתכן והיה עליי להעדיף את שיקולי הגמול, אך בהינתן עמדת המתלוננת שוכנעתי כי ניתן באופן חריג ביותר - ותוך מודעות שהדבר אינו מתיישב עם מדיניות הענישה הרגילה בתיקים דומים - להקל עם הנאשם ולאפשר לו לסעוד את בנו החולה, ובתקווה שהפעוט יזכה במהרה להקלה והחלמה. אציין כי התרשמתי שעמדת המתלוננת כנה ואותנטית ואינה נובעת מפחד או השפעה כלשהי של הנאשם. להתרשמותי המתלוננת אישה עצמאית ואסרטיבית, וכאמור - פרודה מהנאשם מזה זמן. כבר בעדותה בשלב ההוכחות ביקשה המתלוננת שלא להחמיר עם הנאשם (ר' פסקה 20 להכרעת הדין), וסבורני כי במקרה זה יש להתחשב במשאלתה, בפרט במצב הייחודי שנוצר בשל המחלה הקשה של בנו של הנאשם.

17. **אשר על כן אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:**

- א. **שמונה חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור תוך שנתיים מהיום עבירה בה הורשע בתיק זה.
- ב. **התחייבות בגובה 4,000 ש"ח** להימנע במשך שנתיים מהיום מעבירה בה הורשע בתיק זה.
- ג. **פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלוננת**. הפיצוי ישולם תוך 30 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' סיוון תשפ"ג, 23 מאי 2023, במעמד הצדדים.